

[Knud Kristensen.]

disse Obligationer, saa kender jeg Pengeinstitutter, som i Begyndelsen overtog dem til Pari, og det var Maalet at faa det saaledes, at der ikke skulde være noget væsentligt Kurstab paa Obligationerne, samtidig med at de ikke, som jeg sagde i Gaar, skulde medføre en Forhøjelse af Rentefoden.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at det var ogsaa en meget forkert Handling — jeg tror endda, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i Forvejen havde sagt, at det var en landbrugsfjendtlig og kapitalvenlig Handling — at sætte Renten op fra 1½ til 3. Maa jeg heroverfor sige, at det har aldeles ikke noget som helst med Kapitalinteresser at gøre. Der var ikke Tale om en lavere Rente til dem, der skal have Obligationerne; det er Staten, som kommer til at betale denne Renteforskel, og derfor er det ikke et Spørgsmaal om en højere eller lavere Rente til dem, der har Obligationerne, men et Spørgsmaal om et større Offer fra Statens Side. Men dertil kommer, at dette er ogsaa en ganske ensidig Fremstilling fra de Herrer Side, for samtidig med at vi stillede Forslag om en Forhøjelse af Renten, stillede vi Forslag om en Forbedring af hele Landbrugets Kaar gennem en Lettelse af Skatterne, baade de kommunale og de amtskommunale. Dette vilde give en Bedring af hele Landbrugets Økonomi, som baade kom de kriseramte Landmænd og de Landbrugere, som endnu ikke var stærkt kriseramte, til gode, og der vilde ikke blive Tale om en mindre Ydelse fra Statens Side til disse Formaal, tværtimod, men Statens Bidrag vilde blive ydet paa en bedre Maade, fordi man derigennem forbedrede den almindelige Landbrugsrentabilitet, saa der blev færre, som det navnlig ud i Fremtiden blev nødvendigt at hjælpe gennem disse ekstraordinære Gældssaneringsforanstaltninger; disse Skattenedsættelser og Skattelettelser kom jo alle til gode.

Derfor er det en fuldkommen forkert Fremstilling af vort Forslag, at det indeholdt en ringere Hjælp til de kriseramte Landmænd. Nej, det var en lige saa god, maaske en bedre Hjælp til dem; men desuden gav det en almindelig Hjælp til det almindelige Landbrugserhverv gennem en Nedsættelse af de almindelige offentlige Udgifter. Hvis derfor de Herrer vil praktisere deres Samlingsbestræbelser paa den Maade, at de, som de hidtil har gjort, søger enhver Lejlighed til at angribe andre Landmænd og grave op i gamle Skrifter for at finde

Angrebspunkter og saa fremstiller det, de finder, paa en forkert Maade, saa siger jeg endnu en Gang til dem, at det at gaa ind i et Samlingsparti, med et Samlingsnavn, med en saadan Gerning, er at bringe hele Samlingstanken i Miskredit, for det er i Virkeligheden at modarbejde det, som man giver sig ud for at ville.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at det ligger noget uden for det normale at indlede en storpolitisk Forhandling ved en Lejlighed som denne, hvor vi behandler et Lovforslag, om hvilket der synes at være saa nogenlunde Enighed her i Salen. Jeg har imidlertid ikke villet standse den sidste ærede Taler, fordi jeg finder, at der i Gaar fremkom saadanne Angreb, at det maatte være rimeligt, at der blev Lejlighed til et Svar paa disse Angreb. Men jeg vil modsætte mig, at man nu fortsætter med en storpolitisk Forhandling. Jeg gør opmærksom paa, at den Sag, der foreligger, er Forslaget om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld, og jeg anmoder nu indtrængende om, at man holder sig til denne Sag, og henstiller, at man inden ret længe afslutter denne Forhandling, som jeg skønner var kommet saa langt i Gaar, at vi i og for sig burde være naaet til Afslutning.

Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet for en kort Bemærkning.

J. S. Foget: Efter den Henstilling, Formanden nu kom med, kan jeg maaske vende tilbage til det, som i Virkeligheden var det, jeg debatterede i Gaar. Jeg vilde have den højtærede Minister til at fremsætte et Forslag om, at vi kunde faa Parilaan, og jeg tillader mig nu igen at spørge Ministeren, om han stadig afviser dette, nu da han har kunnet frigøre sig for Vestres Indflydelse. Vi har gennem denne Debat faaet bevist, at det var Venstre, som fik Regeringen til at gennemføre de kursnoterede Statsobligationer; det har det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen selv indrømmet, og naar det ærede Medlem nu forsøger paa at fare i Benene paa os, fordi vi diskuterer med Ministeren om noget, som han ved hans Parti har Ansvaret for, saa er det jo meget pænt gjort, men det kan alligevel ikke forplumre Vandene. Jeg mener derfor, at jeg som Repræsentant for de danske Bønder maa spørge Ministeren, om han stadig vil tage Hensyn til saadanne kapitalvenlige Kredse som dem, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen repræsenterer, og fortsat vil udstede disse kurstabende Statsobligationer.